

Lívligt á Prestlandinum

Tað var rættiligt lív á bryggjuni, tá út-róðrarbátarnir lögdu upp á Miðvági mikukvöldið. Teir bestu komu upp í eini 3.000 pund

ÚTRÓÐUR*Edvard Joensen*

Miðvági: Tað sleppur bara ein til kranan í senn, so hinir verða allir noyddir at leggja og biða eftir land-ingartørni. Tað fær vágna at líkjast einum jólatræi við øllum hesum hvitu og lit-aðu ljósunum.

Ein hvítur bátur kemur inn móti bryggjuni, beint sum ein annar er leysur. Hesin, sum leggur at, hevur fingið eini 1.000 pund ella so, halda teir, sum spentir standa og hyggja at í kuld-anum. Ílatnir termodraktir og við hundunum djúpt í lummunum fyri ikki at lofna.

Maðurin í bátinum fær krókar loraðar niður á dekkið og hoggur í annan kassan, har stendur. Kassin verður hivaður upp á bryggjuna og holvdur í ein størri kassa, har stendur. Ein oljuklæddur drongur krækir íaftur, og kassin

verður settur niður aftur á dekkið.

Menn ganga á bryggjuni. Tosa um, hvussu verið hevur í dag. Hvussu nógvir bátanrir munnu vera, og hvør hasin, sum lá har úti nummar trý í biðirøðini, mundi vera.

– Fremmandur bátur halda teir. Hava ikki sæð hann fyrr.

Jú, hann er suðringur, visir tað seg, tá hann leggur at. Vágbingar, sum komnir eru higar vestur at avreiða. Hava stóran bát við dekki, so teir fáa helst búð umborð nakrar dagar.

– Biða eitt sindur, rópar kassamaðurin á kranamannin, tá hesin er í so bráður at stoyta úr. Her eru rogn í kassanum, og tú kroysti tey.

So fær drongurin í olju-klæðunum hendur á rognaposan og dregur hann undan kassanum, sum hongur í krananum, og leggur hann á bryggjuna, til liðugt er at stoyta fisk í stóra kassan. Tá sleppa rognini aftur upp í kassan at leggja.

Eitt skip liggur nú knapp-liga millum bátarnar og vil sleppa at leggja upp. Onkur ivast í at kenna, men heldur so kortini, at hann er neyv-

an hiðani. Men hann er merktur VA kortini, tosa teir.

Jú, veit onkur annar at siga, Tað er hann, men er nústaðni keyptur vestur. Kemur av Eiði. Teir hava

keypt hann at skaffa West-freezer fiskidagar frá, vita teir at siga.

Hvat hann mundi kosta? Nei spyr ikki. Havi einki

hoyrt.

Ein eldri maður í grønarí ulpu og við húgvu á høvð-inum kemur eftir bryggju-kantinum. Jú hann hevur hoyrt okkurt.

– Mundi tað ikki vera einar.... sigur hann og nevnr eitt tal. Ella var tað kanska meiriii? Eg havi hoyrt onkran siga eina hundað túsund afturat.

Nei, hann veit einki!!!!.

Ikki vist soleiðsniiii. Men tað man fara at frættast.

Kassarúgván á bryggjuni veksur. Teir skulu til Sør-vágs, har vigað verður og skilt, aðrenn selt verður á uppboðssøluni.

Siðan fer nakað helst til saltfiskavirkið í Sørvági, meðan Evald fer at koyra restina upp í Strand-

Hann er á veg at bryggju at leggja upp tað, hann hevur fingið við snelluni í Vágahavinum. Uttan fyri liggja aðrir við tendradum lanternum og biða eftir tórni

Mynd: Edvard Joensen

ferðslubilin og skunda sær á Oyrargjógv at sleppa við Ternuni um Vestmannasund til eitthvørt virki, sum keypt hevur.

Og tey, sum koma til gongu umbnorð, fara skeld-andi inn eftir dekkinum móti salonghurðini, tí tað rennur úr bingjuni hjá Evaldi. Og tað luktar.

Ítróttur

Nr. 57 • friggjadagur • 22. mars 2002 • 76. árgangur • www.sosialurin.fo

H71-KÍF (26-26):

Kollfirðingar endaðu aftast

Tað eydnaðist ikki hoyvíkingum at vinna ein einasta dyst í endaspælinum í manshondbólti, men við javnleikinum móti KÍF sluppu teir um ikki annað undan botnssessinum

HONDBÓLTUR – MENN

Jákup Mørk

Mikukvöldið fall avgerðin um, hvat lið skuldi hava ivasama heiðurin av at enda niðast í hondbóltlands-kappingini hjá monnum.

Hevði nakar í desember mánaði sagt, at annað av liðunum í hesi uppperðini skuldi verða úr Hoyvík, høvdu tey flestu helst ypt óksl. Hoyvíkingar vóru tá á triðja plássinum í lands-kappingini saman við strandingum, og einki var at ivast í, at tað fóru at verða hesi bæði liðini, sum fóru at stríðast um brons-una. Ella tað hildu tey flestu í øllum førum.

Eingin avgerð

Siðani tá er nevnliga nógv vatn runnið í áнна. Hoyvíkingar hava í samfullum 12 dystum ikki megnað at koppa móstøðuni eina einastu ferð. Fram til mikudagin hevði talan tó verið um tveir javnleikir, og hesir høvdu hóast alt við sær, at liðið framhaldandi var eitt stig framman fyri kollfirðingar, sum hinvegin heldur ikki hava staðið seg serliga væl í endaspælinum. Sæð burtur frá einum einsamøll-um sigri – á útivølli móti StÍF – høvdu kollfirðingarnir heldur ikki vunnið í endaspælinum, og eins og hjá hoyvíkingunum, so var talan um seinasta møgu-leikan hjá teimum.

Tað var eisini leingi líkt til, at kollfirðingarnir skuldu fáa næsta sigurin mikukvöldið. Sæð burtur frá fyrsta korterinum ella so, so vóru tað gestirnir, sum vóru við yvirlutan, og seinasta korterið undan steðginum skutu teir fimm mál fleiri enn hoyvíkingarnir.

Hoyvíkingar og kollfirðingar hava verið vónbrotini hetta kappingarárið, og í seinasta dystinum megnaði hvørgin parturin at avgera

Mynd: Almur Haraldsen

Vónbrot

Saman um tikið má sigast um tey bæði liðini, at tey hvør í sínum lagi hava verið størstu vónbrotini hetta kappingarárið. Eftir at teir veruliga fingi ferð á í endaspælinum í fjør, rokn-aðu fleiri við, at KÍF kanska kundi gera um seg í ár. Fleiri ferðir hevur eisini verið um reppið, at teir hava tikið stig móti teimum stóru, men hvørja ferð hevur alt kiksað í evstu løtu. Ikki minst munnu tvey eitt-máls tap fyri VÍF standa frammarliga í huganum, men smuleiðis hava teir í seinastu minuttinum tveitt stig burtur móti flestu av hinum liðunum, og kunnu

teir tí bert takka sær sjálv-um fyri, at endastaðan ikki gjørdist ein heilt onnur.

Hoyvíkingar høvdu sum kunnugt stórar ætlanir undan kappingarárinum. Við eini nýggjari høll í eygsjón skuldi talan veruliga gerast um eitt stórt ár, men so hvørt sum hugsanirnar um nýggju høllina eru fjaraðar, eru úrslitini eisini versnaði, og at liðið endaði sigurs-leyst í endaspælinum sigur alt um, hvussu illa vónir og veruleiki hava sampakkað í ár.

Eftir stendur so spurningurin, hvussu liðini fara at standa seg komandi árið. Sjálvandi ikki nakar lættur spurningur at svara, men í báðum førum er talan um

feløg við einum sterkum baklandi, og tí er als ikki óhugsandi, at liðini fáa styrk á leikarasiðuni, so hvør veit. Kanska verður tað næsta ár.

Dysturin í tølum

H71-KÍF 226-26 (10-14)

Málskjúttar:

H71: Halgir Dahl Olesen 7, Bjarni Wardum 4(1), Kristian Petursson 3, Jákup Simun Simonsen 3, Olaf Vestergaard 3, Johnny Durhuus 2, Høgni Joensen 2, Jákup á Borg 1, Finnur Hansson 1

KÍF: Durica Tomic 8(3), Eddie Joensen 5, Jákup Dam 4, Regin Petersen 4, Petur Martin Poulsen 2, Kristian Madsen 2, Rógvi

Weihe 1
Brotskost: H71 1, KÍF 3
Útvísingar: H71 2, KÍF 1
Dómarar úr Neistanum: Hjalmar Petersen & Kristian Johansen.

Havbúgvin seldur til Miðvágs

Reiðariíð Vest-Line, sum frammanundan eigur frystilínuskipið West Freezer, hevur keypt snellubátin Havbúgván av Eiði. Íslandskvotan hjá Havbúgvanum skal flytast yvir á West Freezer

FISKIVINNA*Edvard Joensen*

Miðvági: Miðvingar hava økt um flotan, sum merktur er VA. Havbúgvin av Eiði er keyptur til Miðvágs, haðani hann rør út við snellu.

Hann lá sum eitt rættiligt skip millum smáu útróðrar-bátarnar á Miðvági mikukvöldið. Havbúgvin, sum merktur er knappliga 54 tons. Smiðaður í Korsør í Danmark í 1955. Í 1979 fekk hann ein 360 HK Deutz motor ísettan.

Havbúgvin hevði verið á

Havbúgvin er seldur av Eiði til Miðvágs. Íslandskvotan verður latin West Freezer, sum er »kompagniskip», meðan Havbúgvin fer at royna við snellu undir Føroyum

Mynd: Edvard Joensen

útróðri við snellu hendan dagin, og mettu teir seg at hava fingið eitt gott tons.

Reiðarin, Thomas Jacob á Løgmansbø, stóð á bryggjuni, tá teir komu aftur. Hann greiðir frá, at reiðariíð Vest-Line framman undan eigur línubátin West Freezer.

Men West Freezer hevur tann trupulleika, sum til tíðir kann vera rættiliga irriterandi, at hann hevur ov fáar dagar.

– Alt ov lítið til, at tað líkast nøkrum, letur reiðarin at.

Tí hevur reiðariíð gjørt av at gera, sum so mangan verður gjørt í føroysku fiskivinnuni um dagarnar, at teir hava keypt eitt skip aftur at fyri at kunna flyta fiskidagar haðani yvir á tað størra farið.

– Ein vinningur við at keypa Havbúgván er, at hann hevur góða Íslands-kvotu, sum vit kunnu flyta yvir á West Freezer, greiðir Thomas Jacob á Løgmans-

bø frá.

Havbúgvin fer so bara at royna undir Føroyum og fer ikki aftur til Íslands, sum hann annars vanliga plagar at vera um summarið.

Thomas Jacob á Løgmansbø leggur ikki í at upp-lýsa, hvat teir hava keypt Havbúgván fyri, uttan bara tað, at tað var nóg dyrt, sum hann tekur til.